

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: TILSTAAELSE

Citation: Aarestrup, Emil: "TILSTAAELSE", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, C. A. Reitzel, 1976, s. 197. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare03val-shoot-workid72372/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

TILSTAAELSE.

Det var en ung og deilig Kone,
Der gav mig Næring af sit Bryst,
Og denne Kone var min Moder,
Og jeg var hendes Liv og Lyst.

Jeg havde mange Legesøstre
Med mørke Øine, lange Haar —
Jeg seer endnu de runde Arme,
Som om de fanged mig igaar.

Jeg havde mange Elskerinder,
Med sneehvid Barm, med Rosenmund —
O, denne klare Maanskinsaften
Gjenkalder mangan henrykt Stund!

Jeg hørte til en Kreds af Venner,
Der alle havde Kraft og Mod;
Vi stræbte til et Maal, for hvilket
Vi vilde vove Liv og Blod.

Men du, du fik mig til at glemme
Det Hele som en flygtig Drøm,
Dengang du hæved Liliepanden
Af dine Løkkers sorte Strøm.

Dengang du, som en høi Calypso,
Mig fængsled i dit Trylleland,
Og satte mig ved Marmorbordet,
Og rakte Purpurskaalens Rand.

DET UBEGRIBELIGE.

Det kan de ei begribe,
De Folk med lange Næser,
At jeg ad deres Selskab
Og deres Venskab blæser.

Det kan de ei begribe,
De Folk med Messinghjerter,
At i mit Indre svæver
En Himmel fuld af Smerter.

Det kan du ei begribe,
Du, med en Gud i Panden,
At naar jeg ikke seer dig,
Saa er jeg fra Forstanden!
